

**Resolució 92/2022, de 10 de febrer****Número d'expedient de la Reclamació:** 1019/2021**Administració reclamada:** Ajuntament de Ribera d'Ondara**Informació reclamada:** Justificació de les despeses de desplaçament i dietes de l'alcalde.**Sentit de la resolució:** Estimació

**Resum:** Del fonament jurídic anterior se'n desprèn que el règim jurídic especial aplicable al cas, considerant la condició de regidora de la persona reclamant, contempla com a límit a l'accés només aquelles dades personals que afectin l'esfera de la intimitat, el qual, en principi, no es correspondria amb les dietes i indemnitzacions que es demanen, que tenen el seu origen en la prestació del servei públic de l'Alcaldia, i no en l'esfera personal o privada, i menys encara íntima. Cal considerar, igualment, que part de la informació reclamada ha de ser objecte de publicitat activa, i si la informació és de pública difusió, res sembla que pugui oposar-se al seu accés per part de la persona reclamant. Nogensmenys, el principi de minimització en la cessió de dades personals que conté l'article 5 del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE (Reglament general de protecció de dades) aconsella preservar la protecció de dades personals sempre que no siguin imprescindibles per a la finalitat de l'accés. En aquest cas, l'import anual abonat per dietes i indemnitzacions ja s'ha lliurat a la persona reclamant, que el que ara reclama són els justificants (tiquets o factures) corresponents a aquests abonaments. La manca de col·laboració de l'Ajuntament no ha permès conèixer si la persona afectada, l'ex Alcalde de la ciutat, té cap objecció al respecte de l'accés a aquesta informació. Davant d'aquesta incompareixença de la persona afectada i en la seva garantia, s'ha sol·licitat l'informe de l'APDCAT. Aquesta Comissió comparteix els arguments de l'APDCAT i coincideix en l'adequació a dret de l'accés a les factures i tiquets reclamats, vist que no és informació que afecti el dret a la intimitat o a l'honor establert com a límit a l'accés de les persones regidores per l'article 164.3 TRLMRLC, i considerant que la informació és adequada i proporcionada a la finalitat de control pròpia de les persones regidores de la corporació, recordant, en tot cas, a la persona reclamant el seu deure de reserva en relació amb la informació personal excessiva que hi puguin constar, d'acord amb l'informe de l'APDCAT transcrit anteriorment

**Paraules clau:** Ajuntament. Electe local. Despeses. Dietes. Indemnitzacions. Factures. Tiquets. Reclamació contra silenci. Manca de col·laboració de l'Administració. Dades personals. Dret a la intimitat. Deure de reserva.

**Ponent:** Elisabet Samarra Gallego**Antecedents**

1. El 13 de novembre de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 1019/2021, presentada per una electe local contra l'Ajuntament de Ribera d'Ondara, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la



informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. El 20 de setembre de 2021 la persona regidora reclamant presenta una instància en la qual sol·licita els “Tiquets, justificants concrets, i concepte detallat de la relació de despeses de desplaçaments i dietes presentades pel Sr. [...] alcalde de Ribera d’Ondara des del 2015” un cop ja ha rebut la informació relativa al seu import global anual.
3. La Reclamació presentada el 13 de novembre invoca la condició d’electe i la seva funció de control, indica que n’és l’objecte accedir al “concepte detallat de la relació de despeses de desplaçament i dietes de l’Alcalde des del 2015 amb els justificants i tiquets concrets” i es justifica en què no ha rebut la informació sol·licitada de l’Ajuntament de Ribera d’Ondara.
4. El 16 de novembre de 2021 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l’Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
5. El 16 de novembre de 2021 la GAIP comunica la Reclamació a l’Ajuntament de Ribera d’Ondara i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l’article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l’expedient de la sol·licitud d’informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 16 de desembre de 2021 la GAIP s’adreça a l’Ajuntament requerir-li que li faci arribar l’informe i expedient sol·licitats alhora que li recorda que la manca de tramesa d’aquests no impedeix que aquesta Comissió continuï amb la tramitació de la reclamació fins a finalitzar el procediment amb Resolució, que serà igualment vinculant per a aquesta Administració. Vençut a bastament el termini indicat, no consta a la GAIP la recepció de la documentació requerida a l’Ajuntament.
7. El 12 de gener de 2022 la GAIP demana a l’Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) que emeti l’informe previst a l’article 42.8 LTAIPBG atès que la informació sol·licitada conté dades de caràcter personal. Així mateix, comunica l’ampliació del termini per resoldre a les parts.
8. El 2 de febrer de 2022 l’APDCAT notifica a la GAIP l’informe sol·licitat en el qual conclou: “Des del punt de vista de la normativa de protecció de dades no hi ha d’haver impediment



en facilitar al regidor la informació reclamada sobre els tiquets, justificants concrets i concepte detallat de la relació de despeses de desplaçaments i dietes presentades per l'alcalde, ometent d'aquests la informació que permetin analitzar o establir certs aspectes relatius a la seva salut, a les seves preferències personals o establir unes pautes de conducta no pertinents per aconseguir la finalitat pretesa. En el cas que la justificació del desplaçament sigui mantenir reunions amb persones físiques que actuen en nom propi diferents als grups d'interès o a persones relacionades amb bens i serveis que pugui requerir l'Ajuntament, caldria facilitar la informació anonimitzada pel que fa a aquestes terceres persones”.

## Fonaments jurídics

### **1. Competència de la GAIP i admissibilitat de la reclamació**

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”.

La reclamació es presenta per part d'una persona regidora del mateix Ajuntament. Aquesta condició d'electe local de la persona reclamant no és obstacle per a l'admissió a tràmit d'aquesta Reclamació, tal i com la GAIP ve assenyalant en nombroses Resolucions -la primera de les quals la que va resoldre la Reclamació 3/2016- i com ha confirmat el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) en la seva sentència 1074/2019, desestimària del recurs ordinari 334/2016, que precisament atacava la competència de la GAIP per atendre reclamacions d'electes locals i negava l'admissibilitat de què els electes locals poguessin emprar per a la defensa del seu dret d'accés la via de reclamació prevista a l'LTAIPBG.

El TSJC, en la Sentència 1074/2019, confirma la competència de la GAIP per atendre reclamacions dels electes locals i valida que els electes locals puguin emprar la via de reclamació de l'LTAIPBG, remetent-se als propis arguments i fonaments jurídics exposats per la GAIP en les resolucions recorregudes, que es concreten en què tot i que la normativa de règim local (article 164 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, TRLMRLC, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, que cal recordar que és anterior l'LTAIPBG) remet per a la seva garantia a la jurisdicció contenciosa administrativa, el cert és que l'aplicació supletòria de la normativa de transparència expressament establerta a la disposició addicional primera, apartat 2, de l'LTAIPBG permet i legitima la intervenció d'aquesta Comissió en garantia del dret d'accés de les persones regidores, si aquestes voluntàriament



opten per demanar la seva empara, sens perjudici del seu dret a obtenir la tutela de la jurisdicció contenciosa administrativa. I, de fet, no tindria cap sentit que es negués aquesta via de reclamació gratuïta i voluntària als electes locals perquè no tindria cap sentit que en l'exercici d'un dret fonamental com és el de l'article 23 CE, tinguessin menors garanties que la resta de ciutadans quan volen accedir a informació pública.

A aquests arguments, la Sentència 1074/2019 afegeix les consideracions següents:

“1a: Les Resolucions GAIP van indicar -amb un sentit comú aclaparador- que aquells que representen la ciutadania a les institucions públiques, no poden gaudir d'un dret d'accés a la documentació pública, d'abast i qualitat inferior que quan aquest mateix dret l'exerciten llurs representats individualment considerats.

La disposició addicional primera, punt 2, de la Llei 19/2014, estableix que l'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial es regularà per llur normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquesta Llei. Això vol dir que en l'àmbit local, les previsions que regulen l'accés dels electes a la documentació corporativa (art. 77 de la Llei bàsica de règim local; art. 164 del text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya; i art. 14, 15 i 16 del Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals, aprovat mitjançant RD 2568/1986, de 28 de novembre), s'han de veure completades per les previsions de la Llei 19/2014. Amb molta més raó si tenim present:

-Que la Llei 19/2014 té la condició de norma reguladora dels drets, les obligacions i les garanties essencials en les matèries que regula, que són aplicables amb caràcter general a l'actuació i els funcionament de l'Administració (punt 1 de la Disposició final primera) i

-Que, alhora, les lleis sectorials (les de règim local en serien un cas) s'han d'interpretar d'acord amb el que estableix la Llei 19/2014 i, pel cas d'establir excepcions respecte al règim general, “aquestes han d'ésser explícites i respondre a una causa que les justifiqui” (punt 2 de la disposició final primera).

D'acord amb això, la GAIP admet les reclamacions presentades a l'empara de l'LTAIPBG per una persona electe local, per bé que, de conformitat amb la disposició addicional primera, apartat 2, de l'LTAIPBG, aplicarà el dret material derivat de la legislació de règim local (art. 164 TRLMRLC) en tot allò que s'hi reguli amb caràcter especial (terminis, límits, silenci), i supletòriament l'LTAIPBG, en allò que no hi és previst (procediment general de garantia del dret d'accés per la via de la reclamació davant la GAIP).

L'article 164.1 TRLMRLC disposa que “tots els membres de les corporacions locals tenen dret a obtenir de l'alcalde o alcaldessa o del president o presidenta, o de la comissió de govern, tots els antecedents, les dades o les informacions que són en poder dels serveis de la corporació i són necessaris per al desenvolupament de llur funció”, amb l'obligació de respectar-ne la



confidencialitat si el fet de publicar-ho pot perjudicar els interessos de l'ens local o de tercers" (article 164.6 TRLMRLC). El règim d'accés dels electes locals abasta, d'una banda, el dret a obtenir la documentació íntegra de tots els assumptes inclosos en l'ordre del dia de les sessions dels òrgans col·legiats, des del mateix moment de la convocatòria, que l'Ajuntament té l'obligació de proporcionar-los sense necessitat de petició prèvia (article 164.4 TRLMRLC); d'altra banda, els electes locals poden sol·licitar qualsevol altra informació de la corporació, i només es podrà desestimar per resolució motivada, dins dels quatre dies següents a formalitzar la sol·licitud, si el coneixement o la difusió de la informació pugui vulnerar el dret constitucional a l'honor, la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge o si es tracta de matèries afectades per la legislació general sobre secrets oficials o per secret sumarial (article 164.3 TRLMRLC).

L'aplicació supletòria de l'LTAIPBG justifica que es tinguin en compte en l'aplicació d'aquests límits els principis i criteris establerts als apartats 2 i 3 del l'article 20 LTAIPBG: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació". A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta, de manera que l'article 22 LTAIPBG requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

La reclamació reuneix els requisits establerts als articles 42.1 LTAIPBG i 30, 31, 32 i 33 RGAIP i, per tant, és admissible a tràmit.

## **2. Manca de col·laboració de l'Administració**

L'Ajuntament de Ribera d'Ondara no ha facilitat a la GAIP ni l'expedient relatiu a la sol·licitud d'accés, ni tampoc ha aportat l'informe que reculli el seu posicionament jurídic en relació amb ella i la identificació de la persona afectada als efectes de trasllat de la reclamació, que li va ser requerit per aquesta Comissió, incomplint així les obligacions que li imposa l'article 33.4 RGAIP, d'acord amb el qual les administracions han d'aportar a la GAIP, dins el termini de quinze dies,



còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació, un informe sobre la reclamació i tota la informació o antecedents que puguin ser rellevants per a la resolució del procediment de reclamació.

Si bé aquest fet ha de ser qualificat com una manca de col·laboració de l'Ajuntament amb l'efectivitat dels procediments previstos legalment per a la garantia del dret d'accés a la informació pública, no pot impedir la resolució de la Reclamació, especialment si hom té en compte que, com posa de manifest el fonament jurídic següent, no és previsible la concurrència de límits en la informació sol·licitada, i tenint en compte que l'article 33.7 RGAIP preveu expressament que "la manca de tramesa de la informació o la no emissió dels informes sol·licitats per la Comissió no impedeix que aquesta continuï la tramitació".

Tenint això en compte, i considerant que la persona reclamant ja s'ha vist perjudicada pel silenci pertinaç de l'Ajuntament en el procediment previ de sol·licitud d'informació i que una nova dilació en la resolució d'aquest procediment de reclamació agreujaria injustificadament aquest perjudici, s'ha continuat amb el procediment sense comptar amb l'aportació de l'Ajuntament de Ribera d'Ondara, que quedarà igualment vinculat i obligat pel sentit i els termes d'aquesta Resolució.

### **3. Accés a la informació reclamada i protecció de dades personals**

Del fonament jurídic anterior se'n desprèn que el règim jurídic especial aplicable al cas, considerant la condició de regidora de la persona reclamant, contempla com a límit a l'accés només aquelles dades personals que afectin l'esfera de la intimitat, el qual, en principi, no es correspondria amb les dietes i indemnitzacions que es demanen, que tenen el seu origen en la prestació del servei públic de l'Alcaldia, i no en l'esfera personal o privada, i menys encara íntima. Cal considerar, igualment, que part de la informació reclamada ha de ser objecte de publicitat activa, i si la informació és de pública difusió, res sembla que pugui oposar-se al seu accés per part de la persona reclamant.

Nogensmenys, el principi de minimització en la cessió de dades personals que conté l'article 5 del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE (Reglament general de protecció de dades) aconsella preservar la protecció de dades personals sempre que no siguin imprescindibles per a la finalitat de l'accés. En aquest cas, l'import anual abonat per dietes i indemnitzacions ja s'ha lliurat a la persona reclamant, que el que ara reclama són els justificants (tiquets o factures) corresponents a aquests abonaments.



La manca de col·laboració de l'Ajuntament no ha permès conèixer si la persona afectada, l'ex Alcalde de la ciutat, té cap objecció al respecte de l'accés a aquesta informació. Davant d'aquesta incompareixença de la persona afectada i en la seva garantia, s'ha sol·licitat l'informe de l'APDCAT, el qual fa les consideracions següents: "(...) Als efectes que ens ocupen la informació sol·licitada formaria part de la documentació que cal posar a disposició dels regidors per a la corresponent aprovació pressupostària.

Així mateix, un altre element a tenir en consideració a favor del dret d'accés és que, en matèria de gestió econòmica, comptable, pressupostària i patrimonial, l'article 11.1.b) LTC obliga les administracions a publicar al portal de transparència les "retribucions, indemnitzacions i dietes (...) dels alts càrrecs de l'Administració Pública (...)" (d'acord amb l'article 7 del Decret 8/2021, a aquests efectes els càrrecs electes de les corporacions locals tenen la consideració d'alts càrrecs). En la mesura que aquesta informació ha d'ésser pública, també pot ser coneguda per la persona reclamant. I, en aquest sentit, sembla que l'ajuntament ja hauria facilitat a la regidora de forma agregada els imports globals que en concepte de dietes hauria percebut l'alcalde des de l'any 2015.

Per altra banda, cal recordar que en molts casos aquestes despeses van vinculades a l'existència de contractes menors. No es pot oblidar en aquest sentit els deures de publicitat activa que la normativa de transparència imposa respecte del tots els contractes (art.13 LTC) i que permet accedir, entre d'altres a l'objecte, l'import, el contractista i la data de la prestació.

A més, el coneixement del detall de les despeses generades per les actuacions pròpies del càrrec de president de la corporació durant el tots els exercicis pressupostaris sol·licitats (es demana la informació des del 2015) pot ser necessari per avaluar i comparar les despeses generades i, en definitiva, per efectuar una avaluació de la gestió de recursos públics que forma part de les funcions de control i fiscalització dels òrgans de govern (art.22.1.a) LBRLR) i el retiment de comptes per part d'aquests.

Des del punt de vista del grau d'afectació sobre la privacitat de l'alcalde que pugui suposar l'accés a la justificació de les despeses de desplaçaments i dietes percebudes, si bé dependrà del grau de detall amb el que aquestes apareguin especificades, en general es pot dir que en principi es tracta d'una informació de naturalesa econòmica, vinculada a l'activitat laboral i professional del càrrec electe que no afectaria a la seva esfera personal i, que en principi, amb les reserves que s'exposaran, no afectaria categories especials de dades.

Tot i això cal tenir en consideració que els tiquets sobre àpats o allotjaments que hagi justificat l'alcalde poden contenir, a més dels els noms dels restaurants, la data i els imports abonats, etc. altra informació com per exemple, els tipus de menús que hagi demanat, que permetrien conèixer i analitzar les seves preferències personals o fins i tot establir certs aspectes relatius a



la seva salut o creences o establir unes pautes de conducta no pertinents per aconseguir la finalitat pretesa.

Per tant, tot i que d'acord amb el que ja s'ha exposat més amunt, existeixen elements suficients que justifiquen que hagi de prevaler l'accés a la informació sol·licitada, d'acord amb el principi de minimització caldria eliminar dels justificants la informació sobre aquests aspectes relatius a hàbits, preferències personals o fins i tot dades de salut o creences. La transparència ha de permetre un control efectiu dels recursos públics, i això es pot fer sense sacrificar aquests aspectes de la vida privada de la persona afectada. Per tant es podrà lliurar els justificants (factures, tiquets o altres justificants) sense incloure informació detallada sobre la composició dels àpats.

En el cas dels justificants de desplaçaments, en principi tampoc sembla que hi hagi un nivell d'intrusió significatiu per a l'alcalde que ha realitzat els desplaçaments, que hagi d'impedir facilitar la informació sol·licitada. No obstant això, no es pot descartar que en algun cas facilitar no només la data del desplaçament sinó també les hores exactes pugui permetre establir un patró de conducta que pugui acabar afectant la seguretat d'una persona o que com a mínim pugui acabar afectant el normal desenvolupament de la seva tasca o la seva vida privada. En aquest cas convindria facilitar la informació de manera que permeti controlar la despesa (per exemple, indicant la freqüència setmanal del desplaçament i l'import de cadascun dels viatges), sense que sigui necessari proporcionar horaris o altres detalls que puguin permetre establir patrons de conducta.

Però a més de la informació que pugui afectar el propi alcalde, en la justificació de les dietes o desplaçaments pot aparèixer també informació de terceres persones que puguin constar en les factures i tiquets de caixa (emissors de la factura), així com la identificació de terceres persones amb les quals l'alcalde hagi mantingut una reunió o acte que hagin motivat la realització de la despesa.

Pel que fa als emissors de les factures, d'acord amb el que disposa el Reial decret 1619/2012, de 30 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació (en concret articles 6 i 7), les factures en general contindran, con a mínim, les dades corresponents al número de factura, la data d'expedició, el nom i cognoms, la raó o denominació social completa, tant de l'obligat a expedir la factura com el destinatari de les operacions; el NIF; el domicili de l'obligat i del destinatari, entre d'altres. En el cas de factures simplifícades inclouran, entre d'altres, el NIF, el nom i cognoms, així com la raó o denominació social completa de l'obligat a la seva expedició.

D'entrada la informació relativa a persones jurídiques que puguin constar en les factures justificatives, resta fora de l'àmbit de protecció atorgat per la normativa en matèria de protecció



de dades personals (article 4.1 RGPD). En conseqüència, no hi hauria impediment, des de la perspectiva de la protecció de dades, per l'accés a aquest tipus d'informació relativa a persones jurídiques.

Pel que fa a la informació de persones físiques que puguin constar en les factures, cal recordar que en l'àmbit de la contractació de les administracions públiques, la informació sobre la identitat dels contractistes, l'objecte del contracte i l'import del mateix, han de ser publicades, entre d'altra informació al portal de la transparència (art. 13 LTC) precisament com a mesura de transparència de la utilització de fons públics.

Per tant no sembla que s'hagi de limitar l'accés a aquesta informació de terceres persones que puguin contenir les factures.

Finalment, pel que fa a la informació de terceres persones amb les que l'alcalde s'hagi reunit i que hagin motivat la despesa caldrà analitzar cada cas per tal de determinar si es pot facilitar l'accés a aquesta informació.

En el cas que el desplaçament o la dieta hagi estat com a conseqüència de reunions celebrades amb altres càrrecs públics de l'administració és de preveure que aquestes reunions es desenvolupin en el marc de l'exercici de competències o funcions atribuïdes a l'Alcalde i a l'altre càrrec públic de què es tracti. Les expectatives de privacitat de les persones que exerceixen càrrecs públics respecte a les activitats laborals o professionals que desenvolupen no són equiparables a les que puguin tenir altres persones que actuen en l'àmbit privat. En aquest context el dret a la protecció de dades dels càrrecs públics afectats no hauria d'impedir l'accés del regidor a la informació sobre aquests que pugui constar en la documentació justificativa de la dieta o trasllat.

Aquest mateix criteri seria aplicable en el cas que la reunió hagi estat amb persones considerades com a grups d'interès en la mesura que la mateixa llei de transparència preveu expressament que la informació respecte d'aquelles persones considerades com a grups d'interès sigui accessible a la ciutadania a través del Registre que es crea a l'efecte, i on s'han d'inscriure obligatòriament totes les persones físiques o jurídiques, o altres col·lectius que la Llei considera com a tals, així com totes les activitats d'influència directa o indirecta que duguin a terme aquests grups d'interès. Ateses les previsions de l'LTC pel que fa a les persones físiques representants dels grups d'interès no sembla que hagi d'haver impediment per identificar també a aquestes persones físiques.

Similars consideracions poden fer-se respecte les reunions amb persones amb les quals l'alcalde hagi de tenir reunions vinculades a la prestació de serveis o l'adquisició de bens vinculats amb l'activitat de la corporació, tot i que quan l'altra part que participi en la reunió sigui una persona jurídica pot ésser innecessari identificar la persona física concreta que participa a



la reunió, especialment si la reunió és amb algun col·lectiu o entitat que pugui revelar algun tipus d'informació especialment sensible de les persones intervinents.

Pel que fa a l'accés a la informació sobre persones físiques que actuen en nom propi en altres supòsits (diferents als grups d'interès o a persones relacionades amb bens i serveis que pugui requerir l'Ajuntament), per exemple per la seva consideració d'interessat en un procediment administratiu és un supòsit que sembla menys probable (la probabilitat que aquestes reunions s'hagin pogut celebrar fora de les dependències municipals i hagin pogut generar aquesta mena de despesa és menor, però no es pot descartar), facilitar informació sobre qui són aquestes persones i els motius de la reunió, suposaria una ingerència en la privacitat dels participants que afectarà en major o menor grau segons l'assumpte de què es tracti.

En aquest sentit, dins la varietat dels assumptes o expedients concrets no es pot descartar que la informació pugui revelar fins i tot dades incloses dins la categoria especial de dades de l'article 9 RGPD (ex. reunió celebrada en el marc d'un expedient de subvencions a persones discapacitades) en una situació de vulnerabilitat, o referides a la comissió d'infraccions administratives per tractar-se d'un expedient sancionador. Atès que en la sol·licitud d'informació no s'especifiquen motius concrets que permetin justificar la invasió de privacitat que suposaria l'accés del regidor a la identitat de totes les persones, probablement veïns del municipi, que s'haguessin reunit a títol privat amb l'Alcalde durant aquest període, caldria facilitar la informació sobre aquest tipus de reunions de manera anonimitzada".

I a partir d'aquestes i altres consideracions, l'APDCAT conclou que " Des del punt de vista de la normativa de protecció de dades no hi ha d'haver impediment en facilitar al regidor la informació reclamada sobre els als tiquets, justificants concrets i concepte detallat de la relació de despeses de desplaçaments i dietes presentades per l'alcalde, ometent d'aquests la informació que permetin analitzar o establir certs aspectes relatius a la seva salut, a les seves preferències personals o establir unes pautes de conducta no pertinents per aconseguir la finalitat pretesa".

Aquesta Comissió comparteix els arguments de l'APDCAT i coincideix en l'adequació a dret de l'accés a les factures i tiquets reclamats, vist que no és informació que afecti el dret a la intimitat o a l'honor establert com a límit a l'accés de les persones regidores per l'article 164.3 TRLMRLC, i considerant que la informació és adequada i proporcionada a la finalitat de control pròpia de les persones regidores de la corporació, recordant, en tot cas, a la persona reclamant el seu deure de reserva en relació amb la informació personal excessiva que hi puguin constar, d'acord amb l'informe de l'APDCAT transcrit anteriorment.



D'acord amb l'exposat, s'estima la reclamació i es declara el dret de la persona reclamant a la relació de despeses del 'Alcaldia des del 2015 en concepte de desplaçament i dietes, amb els corresponents tiquets i justificants.

#### **4. Seguiment de l'execució**

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

#### **5. Publicitat de les resolucions de la GAIP**

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

#### **Resolució**

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 10 de febrer de 2022, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 1019/2021 i declarar el dret de la persona reclamant a la relació de despeses d'Alcaldia des del 2015 en concepte de desplaçament i dietes, amb els corresponents tiquets i justificants, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3.



2. Requerir a l'Ajuntament de Ribera d'Ondara el lliurament a la persona reclamant de la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies, i a informar a la GAIP en aquest mateix termini de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
3. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
4. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 1019/2021 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

---

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a [gaip@gencat.cat](mailto:gaip@gencat.cat), per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web [www.gaip.cat](http://www.gaip.cat) l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.